

[Aksel Larsen.]

hvor han udråbte: Danmark kan ikke blive ved at vente på England, og hvor han betydte, at Danmark har så travlt, fordi vi lider under særlige vanskeligheder. Det hjælper desværre ikke, at han dermed har malet Danmarks økonomiske situation med farver, han ikke har på paletten herhjemme. Han anvendte jo også helt andre og meget lysere farver, da han i sin programtale i tirsdags skildrede Danmarks økonomiske og handelspolitiske situation som gunstig, hvad der er adskilligt mere i overensstemmelse med sandheden end hans fremstilling af de særlige vanskeligheder i Strasbourg.

De første følger af initiativet kender vi allerede. Norge siger: ikke uden England. Sverige siger: intet nordisk initiativ og sandsynligvis til sin tid højest svensk associering. Man spørger i Sverige: hvad mon den danske statsminister har tænkt sig angående Finland, som dog også hører med til Norden? Man spørger: har man helt overset de store muligheder, dansk landbrug vil finde i Sverige, når planen om nedsettelse af selvforsyningsgraden virkeliggøres og Sverige øger sin landbrugseksport med for 1 milliard kr.?

Ja, alt dette har vel allerede bidraget til betydelig nøgternhed. Hertil bidrager også den engelske regerings reaktion, udtrykt gennem hr. Patrick Gordon Walkers erklæring i Strasbourg, som hr. Baunsgaard allerede har omtalt. Heller ikke en sådan erklæring kunne overraske de danske ministre. Udenrigsministeren har jo adskillige gange klargjort, at et selvstændigt dansk initiativ netop måtte forventes at få bl. a. den følge, at England begrænsede sin landbrugsimport fra Danmark.

Det vil være af interesse for folketinget at få statsministerens, økonomiministerens og handelsministerens forklaringer på årsagerne til deres initiativ og udtalelser. Det havde uægtelig været bedre, om de havde rådført sig med folketinget forud. Hvis de havde gjort det, kan man vist godt gå ud fra, at deres udtalelser ikke var blevet fremsat. Det glæder mig, at statsministeren i regeringens programtale i tirsdags udtrykte sig noget anderledes på den samlede regerings vegne og var i overensstemmelse med regeringens og folketingets hidtidige markedspolitik.

Vi er alle enige om, at det størst mulige europæiske markedsområde med fri bevægelighed for varer af enhver slags og mindst mulige toldsatser landene imellem vil være også i Danmarks interesse, og at det bør tilstræbes. Det er muligt, at et sådant kan skabes ved forhandlinger mellem EFTA som sådant og fællesmarkedet som sådant — ja, forhåbentlig også med andre lande — men det bør forudsætte en ikke ringe ændring i fællesmarkedet, således at dets struktur økonomisk, statspolitisk, og hvad landenes suverænitet angår, bliver også i de nordiske landes interesse. At arbejde herfor kræver imidlertid solidaritet i EFTA og solidaritet i Norden.

Sikkert er det, at vi ikke bør bryde ud af EFTA-fællesskabet, og at vi fremfor alt bør holde sammen med de nordiske lande. Det er måske ikke helt smigrende for os, at vi skulle have EFTA til at hjælpe os med at bryde toldskrankerne ned mellem vore lande, men det er jo godt, det skete. Lad os så gå videre, og lad os ikke nørkle for længe med „pakeløsninger“. Lad os som en begyndelse få indledt udviklingen henimod et fælles nordisk marked for landbrugsvarer og mod en harmonisering af de nordiske landes ydre toldsatser samt få etableret det intime handelspolitiske samarbejde, som alle i princippet er enige om, og som kan praktiseres. En sådan udvikling bør fortsætte, til den økonomiske integration mellem vore lande er tilvejebragt. Herved, ved intimt økonomisk samarbejde, skabes de reelle forudsætninger også for et intimt udenrigspolitisk samarbejde. Det vil alt sammen gavne alle de nordske lande, og det vil gøre dem til en faktor af meget stor betydning ikke blot for den europæiske udvikling, men også i større målestok, herunder for bevarelse af verdensfreden og for tilvejebringelse af afspænding og sikkerhed.

Jeg er nødt til også at sige et par bemærkninger om det forslag om motiveret dagsorden, som hr. Poul Møller har fremsat. Jeg synes, at grundtanken i forslaget er god, og jeg er glad for, at det er fremsat; men jeg synes, at det burde formuleres lidt anderledes, så det kan blive mere tydeligt, hvad det drejer sig om. Det, der er årsagen til den stærke skattestigning for stigende indkomster, er jo nemlig den eksisterende skattefradragsregel, og jeg tillader mig